

naj se pripravi. To so pač zmešnjave, od katerih se je bati hudega. Sedaj je prišel na dan izkaz, da je bilo za časa zadnjih nemirov na Kitajskem umorjenih 30.000 kitajskih kristijanov.

O vojni v Južni Afriki se čujejo še vedno poročila, ki zatrjujejo, da se Botha pogaja z Kitchenerjem o miru. Angleži so baje voljni dati svobodo vsem burskim voditeljem, za »kazen« vstaja v kapski koloniji izgube samo volilno pravico, dalje bi bili Angleži zadovoljni dati posojila za zopetno sezidanje razrušenih burskih stanovanj in dati Burom notranjo avtonomijo, guvernerju Milnerju pa priklopiti državni svet, v katerem bi bili odlični Buri. Kaj bodo Buri naredili, se še ne ve. Ali se z mirovnimi pogajanjimi Buri le pripravljajo, da zopet zbera moči? Zanimivo je, da je Angleška vlada preprečila brzozavke, katere je Krüger hotel odposlati v Južno Afriko.

Dopisi.

Sv. Jurij na Ščavnici. Tukajšnje »bralno društvo« je obhajalo svoj redni občni zbor dne 24. svečana t. l., ter si izvolilo razun dveh odbornikov zopet stari odbor; društvo je naročeno na sledeče liste: »Slov. Gospodar«, »Domovina«, »Dom in Svet«, »Kmetovalec«, »Svetilnik« ter »Vinarski in Vrtnarski list« in »Ljudsko knjižnico«, je ud »Slovenske Matice« v Ljubljani in družbe Sv. Mohorja; darovani oziroma naročeni listi so: častiti gosp. Ivan Kunc župnik dajejo »Slovenca«, »Mir« za društvo plačuje gospod dr. Jakob Žmavc c. kr. profesor v Kranju, »Dolenjske Novice« pa zraven vsakoletnega doneska v denarju g. Anton Kupljen c. kr. notar v Črnomlju. Slavna posojilnica v Gor. Radgoni nam je blagovoljno zopet za l. 1900 podelila 20 K, razun zgoraj imenovanih podpornikov so vsi drugi s svojimi doneski izostali. Podpornim udom se je izrekla srčna zahvala, koja se tem potem dotičnim v imenu zbranega društva naznanja, Bog povrni stotero! posebej pa velespoštovanemu g. Ant. Kupljenu, c. kr. notarju, ki nam je bil od početka društva dosedaj vedno zvest podpornik. Na predlog predsednika g. I. Košarja se društvo, ki se je dosedaj imenovalo »Leposlovno bralno društvo« preosnuje v »Kmetijsko«, to je »Gospodarsko bralno društvo«. Udje bralnega društva so se začeli meseca avgusta preteklega leta po navodilu našega odličnega rojaka velecenjenega g. dr. Žmavca vsako nedeljo po rani božji službi zbirati v bralni sobi h gospodarskim pogovorom, katere je o času počitnic vodil sam ter z živo besedo v nemal za napredek v gospodarstvu.

Dragi bralec! Gotovo si radoveden, kakšni so bili ti gospodarski pogovori. Evo! Prvo nedeljo n. pr. je nekdo vprašal, kako se pripravi zrnje za posetev, da bo najbolje? Kako se s pridom zatere predenica na detelji? kako pripraviti oziroma popraviti sode za jabelčnik i. t. d., prihodnjo nedeljo so udje strokovnjaki in starejši skušeni gospodarji na to v temeljitem poduku odgovorili, vsakdo je smel o predloženem svoje mnenje in izkušnje povedati. Kar se je za najboljšo spoznalo, se je v poseben veliki zapisnik zapisalo, koji ostane v društveni knjižnici in je udom za poznejši čas na razpolago v poduk. Ti govori se bodo nadaljevali ter bodo obsegali vse stroke v gospodarstvu. V začetku tega leta je predsednik izprosil od slav. deželnega odbora v Gradcu 60 lepih knjig »Škodljivci sadjarstva in vinogradarstva«, to prekornostno in podučljivo knjigo je dežel. odbor poslal na prošnjo zastonj in franko, ki se je skoraj vsa med ude razdelila.

Društvo je meseca oktobra preteklega leta priredilo krasno »Slomšekovo slavnost« s petjem, tamburanjem in gledališko igro v gostilni g. Martina Slana, ki je dobro uspela v slavo nepozabljenu vladiku. Ker se v lanskem letu ni o tem nič v časnikih ob-

vestilo, izreka društvo sedaj tem potom najprisernejšo zahvalo vsem sosednim gostom, posebej pa Kapelčanom, ki so se veselice v prav mnogem številu udeležili, osobito pa slavnostnemu govorniku vseučiliščniku gosp. Janezu Kolarju, ki nam je v lepi besedi opisal življenje in delovanje slavljence. Igralci so tudi svoje vloge rešili v občno zadovoljnost občinstva, hvalevredno so se izkazali pevci pod spretnim vodstvom domačega organista g. Kocbeka, istotako tamburaši pod vodstvom cenjenega g. Majcena, učitelja pri sv. Andražu, posebej pa še izrekamo srčno hvalo kapelskim pevcem, ki so nas pri prosti zabavi pod vodstvom g. Jož. Čirča s svojimi zares krasnimi pesmami poleg naših pevcev razveseljevali in navduševali. Prenapolnjeni obširni prostori Slanove gostilne so v pozno noč odmevali od navdušenih pesmi, govorov in napitnic; kdor je bil navzoč, ne bo tako kmalu pozabil Slomšekove slavnosti pri Sv. Juriju; moške in mladeniči, ki še niste udje, pristopite k društvu, saj za jedno krono na leto dobite mnogo lepega, podučljivega v krščanskem duhu spisanega berila v zabavo in poduk, ki so ga premnogi še sila potrebni.

Iz Sevnice. V polpretekli burni dobi, niste dobivali, gospod urednik, iz našega kraja ravno razveseljujočih dopisov, danes pa vam poročam nekaj veselega: o duhovnih vajah, ki se se vršile pretekli teden v naši župnijski cerkvi. Vodili so jih gospodje kapucini P. Donat, gvardijan in defnitor v Škofji Loki, P. Karol, gvardijan pri sv. Križu in P. Lacko iz krškega samostana. Bati se je bilo, da bo deževno vreme kvarilo udeležbo, ali verno ljudstvo je kljub temu ali ravno vsled tega tem v večjih množinah prihajalo v zelo prostorno cerkev poslušat krasne misijonske govore in prejemati sv. zakramente. Do 3000 je bilo sv. obhajil. Koliko milosti in dušne tolažbe! Nad vse ganljiv je bil pa sklep duhovnih vaj pretečeno nedeljo. Morda ni bilo hiše v naši veliki župniji, ki bi ne bila ta dan prazna ostala, vse je hitelo v cerkev. Otroci so morali v soli ostati, ker niso našli prostora v natlačeno polni cerkvi. Umeje se, da je iz sosednih župnij mlado in staro prišlo, tako da je p. vodja 4000 ljudem v slovo govoril. Ko je ob koncu navzočim zaklical veselo svidenje v nebesih, je glasno ihtenje ljudstva na glas pričalo, kako so se mu omilili skromni, le za dušni blagor vneti misijonarji.

Potem je bil vsprejem 150 mladeničev v Marijino družbo. Omislili so si krasno vezano bandero, katera se je tudi ob tej priliki blagoslovila in pod tem Marijinim praporom se bodo stanovitno vojskovali za vero in čednost. Velik utis so delali na zbrane tisoče, ko so si ponosno pripenjali dične Marijine svetinje na prsi. Končno je pristopilo tudi 38 deklet k onim 305, ki so vstopili pred par tedni v Marijino družbo. Če Bog da, ni še zgubljena naša mladina, posebno ne, če ima tako izborna vodstvo, kakor sevnška. Naposled bi se bila vršila procesija po trgu, ki bi bila že po velikanskem številu udeležencev sijajna manifestacija katoliške zvesti — pa ni bilo vreme ugodno. V izbranih besedah se je gospod župnik zahvalil gg. misijonarjem in solznih očij se je od njih poslavljalo hvaležno ljudstvo.

Duhovne vaje so pokazale, da je naše kmečko ljudstvo verno, verno iz celega srca, da so v zadnjem času razvpiti tovarniški delavci še verni kristjani, da je naša mladina vrla in pa da je trška inteligencija tudi spolnila svojo versko dolžnost s prav malimi izjemami. To je sad duhovnih vaj, daj Bog, da stalen! Zato pa izreče tisočero zahvalo za-nje gg. misijonarjem in tudi domačim dušnim pastirjem, ki so jih oskrbeli, v imenu vseh udeležencev Eden.

Iz Majšperga. Ker je le redkokrat kaj slišati iz našega kraja, bi pač kdo mislil, da smo v Majšpergu čisto zaspali. Da ni tako, ampak, da smo še pri življenju in se še gibljemo, pokazalo se je dne 17. svečana. Naše »bralno društvo« imelo je namreč isti

dan svoje občno zborovanje in je priredilo tudi priprosto veselico. — Za tekoče leto potrdil se je znova odbor, kakor smo že zadnjič naznanili. — V pretečenem letu je res bilo društvo precej na slabem, in kakor v več drugih krajih, bila je tudi pri nas nevarnost, da društvo, ki je vendar tako velike važnosti, počasi zaspi; toda v novem letu obrnilo se je na bolje. Pred vsem se je preskrbelo društvo več časopisov (Slovenski Gospodar, Domoljub, Narodni Gospodar, Domovina, Mir, Slovenca, Dom in Svet), na katere je društvo ali samo naročeno, ali jih pa brezplačno prejema od raznih podpornikov, kakor tudi za redno razdelitev istih, tako da v novem letu dobivajo udje redno vsak teden raznovrstnega berila. Na tak način je začelo zanimanje za društvo vedno rasti, kar kaže že to, da nam niso le ostali zvesti samo stari udje, ampak še pristopajo zmiraj tudi novi udje. — Isti dan videlo se je pa tudi, kaj zanimanje za društvo posebno pospešuje, namreč primerne veselice z igrami, petjem, govori itd. Prostori g. Vobnerja, kjer se je priredila zabava, bili so napolnjeni. Počastili so nas s svojim prihodom razni gostje: iz Črne gore, Makol, Studenice, Laporja, za kar jim prisrčna zahvala. Predstavljalji sta se dve igri — obe prav dobro. Res lepo in veselo je gledati, kako se ravno kmetško dekle, kmetški fant zna kretati na gledališkem odru! Da so g. učitelji, ki so pri igri sodelovali, svojo stvar dobro izvršili, se razume. Tu se nam je ob enem zahvaliti gospodu učitelju Žolnirju iz Makol, da nam je pri igri pomagal. — Razveseljevalo nas je pa tudi lepo petje pod vodstvom delavnega g. Žunkoviča, ki je pač imel največ truda in skrbi za vse. Poleg domačih, preprostih slišali smo tudi več res umetnih in težavnih pesmi, in skoraj bi ne verjel človek, da sliši tako peti priproste kmetške fante in dekleta! Vsa čast jim! Navzlic tako neugodnemu vremenu, kakor je bilo ob istem času, so vendar redno prihajali k vajam. Takih deklet, fantov in mož, kakor so ti, ki so pri igri in petju sodelovali, tako vnetih za dobro in narodno stvar, naj bi bilo veliko! — Tekom leta še bo društvo priredilo več takih zabav v zvezi s poučljivimi govori. — Veliko bolj bi napredovalo naše društvo, ko bi imelo svojo bralno sobo, kjer bi se udje lahko vsako nedeljo shajali in pogovarjali bodisi o gospodarskih, bodisi tudi o političnih stvareh! Dalje je želeli posebno, da bi se pred vsem mladeniči v večjem številu zanimali za društvo, ker le potem je upanje, da postanejo kedaj pravi zavedni in značajni gospodarji, ki se bodo znali potegovati tudi za pravice svojega maternega jezika! Bog daj, da se izpolnijo te želje! Bralno društvo pa naj, kakor je začelo v novem letu, tudi zanaprej vedno napreduje, da bo spolnovalo svojo nalogo in doseglo svoj namen!

Iz Frankovec smo dobili naslednji dopis in ga priobčujemo: Malokedaj se sliši ali piše po časnikih ime naše občine k večjemu če nas zadene kaka nesreča ali kaj enacega. Sedaj pa sem bral dvakrat v »Slovenskem Gospodarju« št. 8 stran 4 in št. 10 stran 3 o občini Frankovski in sicer št. 8 stran 4 pravi, da se je odločilo za regulacijo Drave pri Frakovcih 31.000 K. To je sicer lepa svota, namenjena nam na korist. Ali žalibog, te krone bodo se drugod uporabljene kakor pred 11. leti. Naši gospodje zemljemerci bodo jih zopet zaslužili, mi ubogi kmetje, ki nam je voda že dokaj najrodovitnejših njiv pobrala in nam takorekoč ljubi kruhek iz rok izdrla, moramo dačo plačevati, in z mirnim očesom gledati svoje nesrečno stanje. Kakor so zdaj izmerili, kje se bo pričelo delati, zdi se mi ravnotako, kakor sem nedavno gledal šolarčke, ki so hoteli pri spodnjem delu vinograda vodo zaježiti. Ravno tako se tu godi, namesto da bi se tam začelo, kjer se je l. 1897. končalo, po tem bi se preprečil vodi tek, in bi tam tekla, kjer ji gre. Veliko manje bi se porabilo denarja, in vsakdo mora pripo-

znati, da bi se delalo tudi za korist. Sedaj pa nam hočejo skoraj po sredi polja Dravo uravnati in vsakdo mora priznati, da bo brez vsake koristi, pa ne samo nam, temveč tudi sosedni občini Obrež proti velika nevarnost, če se o pravem času ne stori potreben korak. Vsaki, katerega veže dolžnost, pomagati v nesreči bližnjemu, naj tukaj stori potrebno. V »Slovenskem Gospodarju« št. 10 stran 3 pa sem bral, da je priskočil cel okraj ormoški nam na pomoč, da je prevzel 10% pomoči vseh stroškov za regulacijo Drave v frankovskem zalivu, in temu so ugovarjali ormoški Nemci. Torej lepa vam hvala, kdor je že in še bo za nas kaj storil. Kdor pa je nam nasproti, bomo tudi mi njemu!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Poslanec g. Josip Žičkar je vložil predlog o uravnavi Sotle ob slovensko-hrvatski meji. Nadalje je vložil predlog z ozirom na drugačbo postave z dne 28. marca 1892, da se lažje opomore vino-gradnikom, kojih vinogradi so uničeni po trtni uši. Isti poslanec je vložil tudi predlog o premembi katehetske postave.

Poslanec g. dr. Ploj je imel pri razpravi o vojaških novincih svoj prvi govor v državni zbornici. Zanimiv govor bomo objavili v posebnih prilogi.

Prihodnost deželnih dacarjev. Iz dacarskih krogov dobivamo pisma, naj se zavzamemo za njihovo bodočnost, ako se pobiranje dače na žgane pijače podpravi. Mi opozarjamo na to zadevo naše državne poslance že danes. Tudi sami se bomo spregovorili o tem svojo besedo.

Slovenski pečati in napisi. Že delj časa se pri nas na Spod. Štajerskem nihče več ne zanima za poštne pečate in napise. Sedaj ko imamo državne poslance na Dunaju, je najbolj ugoden čas, da kaj dosežemo. Kjer se imate nemške poštne pečate in napise, zahtevajte slovenske!

Kako je to? Naše okrajno glavarstvo tirja, kjer imajo občine samoslovenske napise, da jih spremenijo v dvojezične. Toda v mariborskem okraju je še mnogo takih deskic s samonemškimi napisi. Ali tukaj glavarstvo ne tirja spremembe? Ali pa morda županstva ne ubogajo? Ali pa je morda naše glavarstvo urad za ponemčenje?

Dramlje. Tukaj je svet narobe! Mi pač pričakujemo, gospod urednik, posegetajte nas malo s svojim peresom, da bi vsaj za prvi čas se tega nemškega, edino nemškega poštne napisa »Trennenberg« znebili.

Vsakoletna demonstracija vrši se v Celju na Jožefov dan na kipu cesarja Jožefa pred »Narodnim domom«. Naši posilince obesi na kip dolg frankfurtarsk trak, očitno za to, da se malo maščujejo nad »Narodnim domom«, kajti prej tega niso delali. Ako je lepo vreme, pustijo ga več dni viseti, a potem ga morajo stražiti (namreč trak), ker dogodilo se je že, da so to dragocenost (trak) hudomušneži — na cesto v blato vrgli. — Grozno! No, za to pa le ne demonstrirajte!

Pri Sv. Marku niže Ptuja obhajal se je od dne 9. do 16. marca jubilejni sv. misijon z najboljšim uspehom in ob velikanski udeležbi vernikov. Vodila sta ga dva častita gospoda misijonarja od Sv. Jožefa v Mariboru. V spovednici sta pomagala dva častita gospoda kapucina. Nad 2000 vernikov prejelo je o tem času milosti sv. zakramenta in blizu 200 mladeničev in okoli 300 deklet se je dalo zapisati v Marijino družbo, ki se ravnokar snuje.

Iz Kapele smo sprejeli naslednjo zahvalo: Ginjena od javnega dokaza hvaležnosti starišev kapelske župnije, kjer zavoljo svojega samotarjenja v teku 3½ leta nisem niti slutila, da sem še osebno znana, poslovim se

tudi jaz javno od preprijaznih kapelskih starišev z zagotovilo, da njih vrli, nadarjeni otročiči, katere sem zelo ljubila, bodo meni ostali nepozabni! Z Bogom!

Josipina Kren.

Slovenski učitelji pozor! Na eno-razrednici v Pernicah, pošta Muta, je v II. plačilni razred uvrščeno mesto učitelja in šolskega vodje definitivno razpisano do 1. aprila 1901. Prošnje se vložijo pri okrajnem šolskem svetu. Prosilci morajo biti v slovenščini izprašani. Kolike važnosti je ta ob skrajni slovenski meji ležeča šola za slovenski narod, razvidi se že iz tega, da je marnberski nemški okrajni šolski svet to službo samooblastno razpisal in v tem razpisu pozabil (?) omeniti, da morajo biti prosilci veščji slovenščine. — Slovenski g. učitelji se zato pozivljajo najprijazneje, da se oglašijo za to službo, sosebno ker so Pernice prijazen kraj in so vse tukajšnje razmere učiteljem jako ugodne.

Zborovanje v Žalcu. V nedeljo popoldne se je vršil v Žalcu občni zbor »Slov. kat. delavskega društva« ob precejšnji udeležbi članov. G. predsednik Jernej Meh je otvoril zborovanje in dal besedo g. Gostinčarju, ki je govoril o potrebi in načinu delavske organizacije. Povdarjal je posebno, da se je treba organizovati strokovno. Društvo šteje sedaj 104 člane, kar se more imenovati povoljno. V odbor so bili voljeni po večini zopet stari odborniki; predsednik je zopet g. J. Meh, in to vkljub v »Narodu« izraženi želji, da bi g. Meh tega mesta več ne prevzel in tako ne kalil »sloge«. Čast vrlemu možu, ki si ne pusti od odpadnikov zapovedovati! Med posamnimi točkami programa peli so vrli fantje pevci iz Gotovelj in želi burno pohvalo. Č. g. župnik je svaril zborovalce pred slabim berilom, kakoršno se sedaj tolikokrat ponuja ljudem. Opozarjal je posebno na pisarjenje »Slov. Naroda«. Nato je govoril še Gostinčar o liberalcih in liberalizmu. Na Sp. Štajerskem zasejan je že tudi pogubni, narodu škodljivi liberalizem. Skušajte pognati tega sovražnika čez meje, potem se vam ne bo treba bati za slogo. Liberalci delajo povsodi prepir in razdirajo, kar vstvarja krščanska ideja. Sami, leni, ne store ničesar v gmočno korist ljudstva, bi-jejo pa s kolmi po družtvih, ki so namenjena koristiti delavcem. Nato je gospod Meh zaključil lepo zborovanje, zborovalci pa so šli domov potrjeni v zavesti, da so v »Katol. delavskemu društvu« na pravem potu svojega delovanja. Z burnimi »Živijo«-klici je bila pozdravljena tudi brzojavka, katero so poslali dr. Krek in več ljubljanskih delavcev.

Kako se postopa pri ljudskem štetju proti uradnikom. V Lincu na Zgornjem Avstrijskem je koncipist pri deželni vladi grof Evgen Vratislav zaznamoval pri ljudskem štetju češčino kot svoj občevalni jezik. Cesarski namestnik ga je na to poklical k sebi in mu rekel, da je uradni jezik v Avstriji nemški in da torej avstrijski uradnik more imeti samo nemški občevalni jezik. Grof Vratislav je bil za kazen prestavljen v Šlezijo.

Duhovniške vesti. V samostanu oo. frančiškanov v Mariboru je umrl dne 14. marca t. l. o. Marcellin Caf, duhovnik frančiškanskega reda. Rojen je bil dne 6. maja 1875 pri Sv. Martinu pri Vurbergu. Jetika mu je umorila mlado življenje. N. v m. p. l.

Kak namen imate s takim poročevanjem? V zadnji številki »Popotnika«, torej v znanstvenem glasilu »Zaveze (liberalnih in jungovskih) učiteljskih društev«, stojijo besede: »Župnik Goth. Abeinger v Wutzelsdorfu v Spodnjem Avstrijskem je dejal na propovednici: »Danes slavi 70letnico rojstva Njegovega Veličanstva v tej državi vsakdo od ministra do najposlednejšega vaškega učitelja.« Gospod župnik torej na vsem božjem svetu ni našel drugega poslednjega kot učitelja. In še vedno so nekaterim — oči zaprte! Tako piše »Popotnik«. Mi smo takoj vzeli šematizme nižjeavstrijskih

škofij v roke, da se obrnemo na dotičnega župnika. Toda glej! Na celnem Nižjem Avstrijskem ni nobenega Wutzelsdorfa in ni nobenega župnika z imenom Abeinger. »Popotnik« je torej, da se lepo izrazimo, zapisal neresnico, z očitnim namenom, da zopet vrže med učitelje iskro sovraštva do duhovništva. To je neplemenito ravnanje! Tudi mi lahko povemo: In še vedno so nekaterim učiteljem — oči zaprte. Zadnja številka »Popotnika« je sploh jako »proti-klerikalna«, in še bomo o nekaterih rečeh govorili. Da »Popotnik« izhaja v »klerikalni« tiskarni, to ga nič ne moti, a tudi vodstva naše tiskarne ne!

Iz ptujskega okraja se poroča, da pride nadzornik Ranner v Gradec, na njegovo mesto pa pride nadzornik Dreflak.

Slovenski klepar v Celju. Celje je dobilo slovenskega kleparskega mojstra. Ondi se je naselil klepar Vencelj Kobau iz Idrije.

Požar. V torek, dne 12. marca, zvečer ob 11. uri, je začelo goreti gospodarsko in hišno poslopje posestnice Gere Čuček v Župetincih, župnije sv. Antona v Slov. goricah. Domači so se še le zbudili iz trdega spanja, ko je bilo že vse v plamenu, ter se komaj rešili iz hiše. Zgorela je vsa živina in krma, ter hišno in gospodarsko poslopje do tal. Škode je nad 2400 K. Posestnica je imela zavarovano komaj za 1000 K. Vzrok požara ni znan.

Razstava krompirja v Barceloni. C. kr. trgovinsko ministerstvo poroča, da se bo od 1. maja do 30. junija t. l. v Barceloni vršila razstava krompirja, ki bo obsegala vse, kar se tiče opisovanja, sajenja in uporabljenja krompirja ter k temu spadajočih strojnih priprav, kakor tudi onih industrij, ki se pečajo s krompirjem. Potrebni prostor se bode dal vsakemu razstavljavcu brezplačno na razpolaganje in bode le-ta imel stroške le za vitrine, instalacijo, prevoz itd. Razstavljene reči se smejo prodati, toda se ne smejo pred zaključkom razstave odstraniti. Razstavljene predmete bode sodila jury in se bo vršilo premiranje. Predmete, ki se bodo razstavili, je treba najkasneje do 1. aprila zglasiti in jih pred 20. aprilom postaviti v razstavo. — Zglasilni obrazci se dobivajo pod naslovom: »Instituto Agricolo Catalán de San Isidoro, Barcelona, Puertaferrija 21. principal-Španija.«

Prebivalstva na Kranjskem je po najnovejšem štetju 505.664 oseb. L. 1890 jih je bilo 498.958, torej je naraščaj samo 6706 oseb! Ker so na Kranjskem prekoračili pol milijona, imajo pravico zahtevati še enega poslanca v peti skupini.

Od Sv. Petra v Sav. dolini nam poročajo: Tukaj smo dne 10. marca t. l. ustanovili kmetijsko in bralno društvo »Sloga«. Pravila tega društva je c. kr. namestništvo potrdilo že lansko leto in so povzeta iz pravil enakega društva »Kmetovalec« v Gotovljah. Ze dolgo so tukajšnji rodoljubi mislili na ustanovitev enakega društva, pa plašili so se raznih ovir, ki so se jim stavile na pot. Največja ovira je bilo seveda prejšnje županstvo, ki se je ponosno nazivalo »nemška trdnjava v Savinjski dolini.« Toda ta trdnjava je padla, vendar še vse ovire za bralno in kmetijsko društvo niso bile odstranjene. Pri ustanovnem zboru kmetijskega in bralnega društva »Sloga« zbralo se je na prvo vabilo mnogo udeležnikov, večinoma samih domačih občanov in se vpisalo takoj 43 rednih članov in novi društveniki se še vedno oglašajo. Velike važnosti je to, da se poleg mož za novo društvo zanimajo z veliko vnemo tudi fantje in to nam je porok, da bode društvo dobro vspevalo. Gospod slavnostni govornik razložil je v jedernatem govoru veliki pomen in korist takšnih nepolitičnih kmetijskih in bralnih društev in vabil navzoče k vztrajnosti in napredku, kazoč velike vspehe, katere so dosegla nam sosedna, enaka društva v Gotovljah in Grižah. V novi društveni odbor so se izvolili sledeči gg.: Vinko Ušen predsednikom, Jan. Uratnik